

«Я був у загоні...»

В. КУТАНА, комісар Надимського ЗСБЗ, студент фізтеху:

— У складі зонального штабу уперше. Головне, чому навчився — працювати з людьми, перевіряв практикою ті знання, які одержав в університеті. Побачив реальне життя з усіма його складностями і проблемами.

Я зрозумів, що успіх роботи загону багато в чому залежить від командира і комісара. Якщо командир людина надійна, діло своє знає, там і справа ладнається. Якщо командир недосвідчений — тут уже справа штабу: допомогти, більшу увагу такому загоні приділити. Можливо, це невірно, але я вважаю, що деяким людям не можна довіряти загін. Ніби й люди непогані, і бійці до них добре ставляться, але командувати вони соромляться. Штабові довелося вже на місці всіляко таких командирів активізувати, передавати командирські функції комісарові чи майстру, щоб якось допомогти загоні, який, по суті, опинився без голови.

**Мы зажигаем первые костры
И ставим вехи первых городов.
Пока живут студенты на Земле —
Живут мечты, надежды и любовь.**

О. ГЛАДУШКИНА, командир СБЗ «Еврика», студентка фізфаку:

— Бути командиром — це керувати людьми. А в загоні 40 дівчат, і у кожної свій характер, свої нахили, свої особливості. І щоб за тобою йшли, треба до кожної знайти свій підхід, свій ключик. Не одразу це вдавалося, були і труднощі, але все-таки я можу сказати — у нас був дружний загін, і дівчата мене розуміли.

Фото Л. Афанасьєва.

«Я був у загоні...»

В. КУТАНА, комісар Надимського ЗСБЗ, студент фізтеху:

— У складі зонального штабу уперше. Головне, чому навчився — працювати з людьми, перевілив практикою ті знання, які одержав в університеті. Побачив реальне життя з усіма його складностями і проблемами.

Я зрозумів, що успіх роботи загону багато в чому залежить від командира і комісара. Якщо командир людина надійна, діло своє знає, там і справа ладнається. Якщо командир недосвідчений — тут уже справа штабу: допомогти, більшу увагу такому загоні приділити. Можливо, це невірно, але я вважаю, що деяким людям не можна довіряти загін. Ніби й люди непогані, і бійці до них добре ставляться, але командувати вони соромляться. Штабові довелося вже на місці всіляко таких командирів активізувати, передавати командирські функції комісарові чи майстру, щоб якось допомогти загоні, який, по суті, опинився без голови.

Мы зажигаем первые костры
И ставим вехи первых городов,
Пока живут студенты на Земле —
Живут мечты, надежды и любовь.

О. ГЛАДУШКИНА, командир СБЗ «Евріка», студентка фізфаку:

— Бути командиром — це керувати людьми. А в загоні 40 дівчат, і у кожної свій характер, свої нахили, свої особливості. І щоб за тобою йшли, треба до кожної знайти свій підхід, свій ключик. Не одразу це вдавалося, були і труднощі, але все-таки я можу сказати — у нас був дружний загін, і дівчата мене розуміли.

Фото Л. Афанасьєва.